

Kubanska läkare arbetar där ingen annan vill

Kubanska läkare arbetar där ingen annan vill

Kubas filosofi ? som ofta sammanfattas som ?läkare, inte bomber? ? är inte abstrakt. Den har omsatts i praktiken, gång på gång, på de tuffaste platserna på jorden.

Denna ledare i Progreso Weekly är inspirerad av en artikel av Kenneth Mohammed publicerad i The Guardian.

Det finns en moralisk princip som upprepas oändligt i olika kulturer: ?Älska din nästa som dig själv.? Den citeras i predikningar, tal och slagord. Men när man mäter den mot handlingar i den verkliga världen är det få nationer i modern historia som har kommit närmare att praktisera den än Kuba genom sina läkare.

I mer än sex decennier har kubanska läkare begett sig dit läkare från rikare nationer inte skulle gå ? till landsbygdsbyar, katastrofområden och underfinansierade hälso- och sjukvårdssystem som den globala marknaden ignorerar. De har behandlat de fattiga, de isolerade och de glömda ? inte som en eftertanke, utan som en prioritet.

Låt oss vara tydliga: detta är inte välgörenhet. Det är ett ihållande, organiserat engagemang för mänskligt liv.

När ebola härjade i Västafrika var kubanska läkare bland de första att anlända och riskerade sina liv medan stora delar av världen tvekade. Efter jordbävningen i Haiti 2010 stannade de kvar länge efter att kamerorna hade försvunnit och säkerställde kontinuitet i vården i ett land som alltför ofta överges. När jordbävningen i Nepal 2015 inträffade mobiliserade de sig igen ? snabbt, effektivt och utan spektakel.

Så här ser solidaritet ut när den är äkta.

Kuba, en liten ö som tyngs av USAs decennielånga embargo mot Kuba, gjorde ett medvetet val: att satsa på läkare, inte vapen; på global hälsa, inte global dominans. Landet utbildade dessa läkare gratis ? inte bara för sig själv, utan för världen ? inklusive tusentals studenter från Karibien, Latinamerika, Afrika och till och med studenter från eftersatta samhällen i USA.

På så sätt byggde Kuba upp ett av de mest omfattande internationella medicinska nätverken i historien. Under sin glansperiod

tjänstgjorde tiotusentals kubanska vårdpersonal i dussintals länder, ofta som ryggraden i primärvårdssystemen på platser där det inte fanns något fungerande alternativ.

Och ändå håller många av dessa program idag på att avvecklas.

Under politiskt tryck ? särskilt från USA ? backar länder i Karibien och Latinamerika från avtal som har räddat otaliga liv.

Motiveringen bygger ofta på anklagelser om arbetsförhållanden, formulerade i moraliska termer. Men resultatet är påtagligt: färre läkare, färre kliniker och färre alternativ för de fattiga.

De som kommer att drabbas är inte beslutsfattarna. Det är patienterna.

I länder som Jamaica, Guyana och i mindre ö-stater har kubanska läkare länge fyllt kritiska luckor ? bemannat avlägsna landsbygdsstationer, stöttat överbelastade sjukhus och tillhandahållit vård i samhällen som annars skulle stå utan. Tar man bort dem anpassar sig inte systemet ? det faller sönder.

Anhängare av dessa medicinska uppdrag pekar på en obekvämt sanning: många av de läkare som kritiserats har utbildats utan någon personlig kostnad, till skillnad från sina kollegor på andra håll, som ofta bär på skulder i årtionden. De väljer att tjänstgöra utomlands, där de får erfarenhet samtidigt som de bidrar till både sitt lands ekonomi och den globala hälsan. Ofullkomligt? Kanske. Men att avfärda hela systemet innebär att man bortser från dess obestridliga mänskliga inverkan.

Det finns fortfarande röster som är villiga att säga detta öppet. Ledare som Mia Mottley, premiärminister i Barbados, har försvarat integriteten och värdet av det kubanska medicinska samarbetet, särskilt under kriser som covid-19, och betonat att hälso- och sjukvården inte bör offras för geopolitiska påtryckningar.

Den hållningen är inte bara politisk ? den är etisk.

För om man skalar bort retoriken blir frågan enkel: vad ersätter de kubanska läkarna när de är borta?

I många fall är svaret: ingenting.

Det är här den moraliska motsägelsen blir omöjlig att ignorera. Regeringar som i årtionden har förlitat sig på kubansk vårdpersonal distanserar sig nu just i det ögonblick då dessa insatser borde erkännas och stärkas. Det är inte bara en politisk kursändring; det är ett avsteg från en beprövad vårdmodell som har gynnat miljoner människor.

Kubans filosofi ? ofta sammanfattad som ?läkare, inte bomber? ? är inte abstrakt. Den har omsatts i praktiken, upprepade gånger, på de svåraste platserna på jorden. Den har inneburit att vara först på plats, stanna längre och begära mindre.

Det är sällsynt. Och det spelar roll.

Så innan man avvecklar det som har fungerat, innan man ger efter för påtryckningar förklädda till principer, bör länderna i regionen ställa sig en svårare fråga: vad innebär egentligen solidaritet?

Om ?älska din nästa? är mer än en slogan, måste det gälla just när det är obekvämt ? när det kräver självständighet, mod och en vilja att stå vid sidan av dem som har stått vid din sida.

Kubanska läkare har gjort det för världen. Den verkliga frågan nu är vem som kommer att stå vid deras sida.

Cuban doctors: They serve where others will not

Progreso Weekly 260421 (ZT)

svensk-kubanska föreningen

BLI
MÅNADS
GIVARE

Stöd vårt arbete i solidaritet med det socialistiska Kuba och det progressiva Latinamerika!

skanna här

BRYT BLOCKADEN AV KUBA!

KUBA BEHÖVER OSS ? VI BEHÖVER KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Kuba utsätts nu för en belägring utan motstycke ? bristerna och behoven är enorma

Allt stöd till det kämpande Kuba!

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?. Alla pengar skickas oavkortat.

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72